

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 111/2022
14.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ... бр. ..., коју заступају др Марија Јоксовић и Драгана Ђилас, адвокати из ..., ул. ... бр. ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 П 57/22 од 01.09.2022. године, донео је 14.10.2022. године

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Р4 П 57/22 од 01.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 П 57/22 од 01.09.2022. године одбијен је приговор предлагача АА из ... поднет ради убрзавања поступка у предмету тог суда Пж 3606/22, као неоснован.

Против наведеног решења, предлагач је 04.10.2022. године поднела жалбу Врховном касационом суду, преко Привредног апелационог суда, због погрешне примене материјалног права.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни касациони суд је закључио да је жалба недозвољена.

Према стању у списима Привредног апелационог суда Р4 П 57/22 поступајући судија тог суда је решењем од 01.09.2022. године одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда Пж 3606/2022, у коме је поступак окончан доношењем одлуке 23.06.2022. године.

С обзиром на то да се, према одредби члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају жалба предлагача недозвољена, јер је поднета Врховном касационом суду 04.10.2022. године, а поступак у предмету Привредног апелационог суда Пж 3606/2022 окончан је одлуком донетом 23.06.2022. године, која је експедована из суда 01.07.2022. године.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносећи одлуку као у ставу првом диспозитива.

Врховни касациони суд је, у ставу другом диспозитива, одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о

ванпарничном поступку, сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду неуспех предлагача у поступку.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић, с.р.**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић